உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1915-ஞு அக்டோபர்-மீ { NO. 4.

இந்து ஸங்கீதம்

(மற்றோர் விதம்)

"யதஸ்வராஸ்துஜாயந்தே—ஷடேதேரிஷபாதய:
தேனஷட்ஜஇதிப்ரோக்த:—ஸ்வரோயம்ஸ்வரவேதிபி:"

இதன்பொருள்:— ரிஷபமுதலான ஆறு ஸ்வரங்களும் எதிலிருந்துண்டாகியிருக்கிறதோ அந்த ஸ்வரத்தையே ஷட்ஜமென்று அறிந்தோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

(18) இனி எழு ஸ்வரங்களின் தொனியைப்பற்றி இதனடியிற் கண்ட ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"ஷட்ஜம்மயூரோவத்தி—காவோரிஷபபாஷிண:
அஜாவிகந்துகாந்தாரம்—க்ரௌஞ்ச: க்வணதிமத்யமம்
புஷ்பஸாதாரணேகாலே—பிக:கூஜதிபஞ்சமம்.
தைவதம்ஹேஷதேவாஜீ—நிஷாதம்ப்ரும்ஹதேகஜ:"

8L
NRm24, N15G4
N15.1

இதன்பொருள்:— ஷட்ஜம் மயிலின் தொனியையும், ரிஷபம் காளை மாட்டின் தொனியையும், காந்தாரம் வெள்ளாட்டின் தொனியையும், மத்தியமம் க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் தொனியையும், பஞ்சமம் வஸந்தகாலத் துக்குயிலின் தொனியையும், தைவதம் குதிரையின் தொனியையும், நிஷாதம் யானையின் தொனியையும் ஒத்திருக்கும்.

(1) முற்கூறிய ஸப்த ஸ்வரங்களையும் பூர்வாச்சாரியர்களுள் பலருடைய சித்தாந்தப்படி த்வாவிம்சதி அதாவது இருபத்திரெண்டு ச்ருதி பேதங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் விவரத்தை இதனடியிற் கண்ட ச்லோகத்திற்காண்க.

“தீவ்ராகுமத்வதீமந்தா—சந்தோவத்யஸ்துஷட்ஜகா:
தயாவதீரஞ்சனீச்ச—ரதிகாச்சர்ஷபேஸ்திதா:=
ரௌத்ரீக்ரோதீச்சகாந்தாரே—வஜ்ரிகாத்தப்ரஸாரிணீ.
ப்ரீதிஸ்சமார்ஜநீசைவ—ச்ருதயோமத்யமேஸ்திதா: =
க்ஷிதீரக்தாச்சஸந்தீபி—ந்யாலாபின்யபிபஞ்சமே
மதந்தீரோஹிணீரம்யே—த்யேதாஸ்திஸ்ரஸ்துதைவதே =
உக்ராச்சக்ஷோபிணீதித்வே—நிஷாதேவஸதச்ருதீ” =

இதன்பொருள்:— ஷட்ஜமத்திற்கு தீவ்ர, குமுத்வதி, மந்த, சந்தோவதி யென்ற 4 ச்ருதிபேதங்களும், ரிஷபத்திற்கு தயாவதி, ரஞ்சனி, ரதிக, யென்ற 3 பேதங்களும், காந்தாரத்திற்கு ரௌத்ரி, க்ரோதி யென்ற 2 பேதங்களும், மத்யமத்திற்கு வஜ்ரிக, ப்ரஸாரிணி, ப்ரீதி மார்ஜனி யென்ற 4 பேதங்களும், பஞ்சமத்திற்கு க்ஷிதி, ரக்த, ஸந்தீபினி, ஆலாபினி யென்ற 4 பேதங்களும். தைவதத்திற்கு மதந்தி, ரோஹிணி, ரம்ய, யென்ற 3 பேதங்களும், நிஷாதத்திற்கு உக்ர, க்ஷோபிணி யென் 2 பேதங்களுமாகின்றன.

“ப்ரதமாதிசதுர்த்தாந்தம்—ஷட்ஜஸ்யஸ்தானமுச்யதே
பஞ்சமாத்ஸப்தமாந்தஞ்ச—ரிஷபஸ்யபதம்விது:=

அஷ்டமம்நவமம்சாத்த—காந்தாரஸ்யநிகேத்தனம்
மத்யமஸ்தானமாக்யாதம்—தசமாதாத்ரயோதசம்=
சதுர்தசாத்பஞ்சமஸ்து—ச்ரயேத்ஸப்ததசாவதி
அஷ்டாதசாச்சவிம்சாங்கம்—தைவதஸ்தானமீரிதம்=
சரமேத்வேநிஷாதஸ்ய—ஸ்தானேகாயகஸம்மதே"

இதன்பொருள்:— ஒன்றுமுதல் நாலு ச்ருதிகள் வரையிலும் ஷட்ஜமஸ்தானம், ஐந்துமுதல் ஏழு ச்ருதிகள் வரையிலும் ரிஷபஸ்தானம், எட்டு, ஒன்பதாவது ச்ருதிகள் காந்தாரஸ்தானம், பத்துமுதல் பதின் மூன்று வரையிலுமுள்ள ச்ருதிகள் மத்யமஸ்தானம், பதினன்குமுதல் பதினேழு வரையிலுமுள்ள ச்ருதிகள் பஞ்சமஸ்தானம், பதினெட்டுமுதல் இருபது வரையிலுமுள்ள ச்ருதிகள் தைவதஸ்தானம், மீதம் இரண்டு ச்ருதிகள் அதாவது இருபத்தி ஒன்று இருபத்திரெண்டு ச்ருதிகள் நிஷாதஸ்தானமென்று ஸங்கீத வித்வான்களுடைய ஸம்மதம்.

(20) முற்கூறிய ச்ருதி பேதங்களில் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்குமுரிய வரம்பு, அல்லது ஆளுகையின் எல்கையைப்பற்றி இதனடியிற்கண்ட ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நியதச்ருதியென்றுபெயர்.

"சதுர்த்தீநியதாஷட்ஜே—ரிஷபேஸப்தமேச்ருதி:
நவமீகிலகாந்தாரே—மத்யமேச்சத்ரயோதசீ=
பஞ்சமேஸ்யாத்ஸப்ததசீ—விம்சீதைவதகோச்ச்ரா
த்வாவிம்சீச்சநிஷாதஸ்ய—ச்ருதயோநியதஸ்திதி:"=

இதன்பொருள்:— ஷட்ஜமத்திற்கு 4-வது ச்ருதியும், ரிஷபத்திற்கு 7-வது ச்ருதியும், காந்தாரத்திற்கு 9-வது ச்ருதியும், மத்யமத்திற்கு 13-வது ச்ருதியும், பஞ்சமத்திற்கு 17-வது ச்ருதியும், தைவதத்திற்கு 20-வது ச்ருதியும், நிஷாதத்திற்கு 22-வது ச்ருதியும் நியதச்ருதிகள்.

த்வாவிம்சதி ச்ருதிபேத சக்கரம்

ஸப்தஸ்வரங்களின் பெயர்	ச்ருதிபேத வரிசை நம்பர்	ச்ருதி பேதங்களின் பேர்
1. ச	1	தீவ்ர
,,	2	குமுத்வதி
,,	3	மந்த
,,	4	சந்தோவதி
2. ரி	5	தயாவதி
,,	6	ரஞ்சனி
,,	7	ரதிக
3. க	8	ரௌத்ரி
,,	9	க்ரோதி
4. ம	10	வஜ்ரிக
,,	11	ப்ரஸாரிணி
,,	12	ப்ரீதி
,,	13	மார்ஜனி
5. ப	14	க்ஷிதி
,,	15	ரக்த
,,	16	ஸந்தீபினி
,,	17	ஆலாபினி
6. த	18	மதந்தி
,,	19	ரோஹிணி
,,	20	ரம்ய
7. நி	21	உக்ர
,,	22	க்ஷோபிணி

(21) இவ்விருபத்திரெண்டு ச்ருதிகளேயும் ஐந்து ஜாதிகளாகவகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதை இதனடியிற் கண்ட ச்லோகத்தினுல் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

"தீப்தாயதாச்சகருணா—ம்ருதுர்மத்யேதிஜாதய:
ச்ருதீநாம்பஞ்சதாஸாஞ்ச—ஸ்வரேஷ்வேவம்வ்யவஸ்திதி:="

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு

உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப=பல்லவி.
2. அ=அனுபல்லவி.
3. சர=சரணம்.
4. ～～～=துரிதகாலத்தில் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.
5. *=ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)
6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.
7. ○=தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.
8. |=தாளத்தின் லகு அடையாளம்.
9. ⌒=கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.
10. சு=சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

    ச=சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.

    சா=சாதாரண காந்தாரம்.

    பி=பிரதிமத்திமம்.

    ஷ=ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.

    கை=கைசகிநிஷாதம்.

    அ=அந்தரகாந்தாரம்.

    கா=காகலிநிஷாதம்.
11. ஆ=ஆரோஹணம்.

    அவ=அவரோஹணம்.
12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

ஸங்கீத சாஸ்திர விஷயமாக உபயோகித்துவருகிற அரும்பதங்களுக்குப் பொருள்.

1. கீழ்ஸ்தாயி = தாழ்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
2. மேல்ஸ்தாயி = உயர்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
3. ஆரோஹணம் = ஏறுதல் அல்லது மேல்நோக்குதல்.
4. அவரோஹணம் = இறங்குதல் அல்லது கீழ்நோக்குதல்.
5. ஸஞ்சாரம் = ஏற்றி யிறக்கிப்பாடுதல்.
6. வர்ணமெட்டு = இராகம், தாளம் இவை இரண்டுஞ்சேர்த்து அமைக்கப்பெற்ற ஓர் பாட்டு
7. ஒருகளைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 32 துரிதகால மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும். நெட்டெழுத்து ஒவ்வொன்றையும் ப இவைபோன்ற இரட்டை ப ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு மாத்திரைகளாகக் கணக்கிடவேண்டும் குற்றெழுத்துகள் ஒவ்வொன்றும் ஒருமாத்திரையாகும். த்ருதக்கலத்தில் முற்கூறியபடி 16 மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும்.
8. அரைக்களைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 16 துரிதகால மாத்திரைகளும், த்ருதக்கலத்தில் 8 துரிதகாலமாத்திரைகளுமடங்கி நிற்கும் மற்றவை ஒருகளைச்சவுக்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறபடி கணக்கிட்டுக்கொள்ளவும்.

பல்லவிக்கு கற்பனஸ்வரங்கள்.

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
1. ஸ்ரீரெகுவர–ஸுகு	** தா ** மா	** பா ** தா =
2. ஷை	** தா பா மா	பாமாபாதா =
3. ஷை	** மாகாரீ	காமாபாதா =
4. ஷை	** நிநிதபமக	ரிநிசரிகமபத =
5. ஷை	** ரீச்க்ரீம்க்	ரீச்நிதபமபத =
6. ஷை	** ம்க்ாரீச்நி	தபமபா மபத =
7. ஷை	** சநிரிசகரி	மகபமநிதபத =
8. ஷை	** தநிச்பாத	நிநிதப–மகரிக
மபநிதாபமபதநிச்பதநிச்ரீ	நிச்நிக்ரீச்ரீ	நிச்–பதமபத =
9. ஸ்ரீரெகுவா–ஸுகு	சநிபதமபகம	ரிகசரிநிசதநி
சநிரிசகரிமக–பமதப–நிதச்நி	ரீச்க்ரீம்க்ரீச்	*ச்நிதபமபத =
10. ஸ்ரீரெகுவா–ஸுகு	தபமகாரிபம	கரிசமகரிசநி
தநிசநீச–நிசரிசாரீ–கரிகம	பதநிச்ரீக்ரீ	ச்நீதபமபத =

(பத) ப = ஸ்ரீ ரெகுவர = ஸ்ரீ ரெகுகுலத்தில் சிலாக்கியமானவனே!

ஸுகுண = நல்லகுணங்கட்கு

ஆலய = இருப்பிடமானவனே!

ஸரஸிஜ = தாமரைமலர்போன்ற

லோச்சன = கண்களுடையவனே!

விரோச்சனபா = எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் [காந்தியையுடையவனே!

அ = தரான = தலைமுறை தலைமுறையாக

லேனி = இல்லாத

பராகு = பராமுகம்

எடிதி = எனிது

பிரான = வேகமாக

நனு = என்னை

ப்ரோவக = காப்பாற்றுவதற்கு

ராதா = வரக்கூடாதா?

வாதா = (என்னுடன்) வழக்கா?

ச = (1) கமலாஹிதா = இலக்குமிக்கு இன்பமானவனே!

நதா = வணங்கப்பட்டவனே!

கமலஅஹிததர = தாமரை மலருக்கு சத்துருவை (சந்திரனை) [தரித்தவனுல்

மமத = எனது அகங்காரத்தை

தெலிசி = தெரிந்துகொண்டு

நனு = என்னை

மன்னிஞ்ச = மன்னிக்க

ராதா = வரக்கூடாதா?

(2) கனிகரமுன = கருணையுடன்

நனுக = என்மனத்தை

நிகரமுனநிடி = சுத்தமாகச்செய்து

சனுவுன = அழகாக

ஒக்கமனவினி = ஒருவார்த்தை

பல்காராதா = சொல்லவரக்கூடாதா?

(3) ஆகமமூல = ஆகமசாஸ்திரங்களுக்கு மூலாதாரமானவனே!
அவனிஜலோல = பூமியிற் பிறந்தவளிடத்தில் (ஜானகியிடம்) [விளையாடப்பட்டவனே!
வேகமே = சீக்கிரமாக
தெலுஸுகோ = தெரிந்துகொள்! (என்குறைகளை)
த்யாகராஜ = தியாகராஜனால்
அர்ச்சித = பூஜிக்கப்பட்டவனே!

(பொழி) ஸ்ரீரெகுகுலத்தில் சிலாக்கியமானவனே! நல்லகுணங்கட்குயிருப்பிடமானவனே! தாமரைமலர்போன்ற கண்களுடையவனே! எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் காந்தியையுடையவனே! இலக்குமிக்கு இன்பமானவனே! சந்திரனைத்தரித்த பரமசிவனால் வணங்கப்பட்டவனே! ஆகமசாஸ்திரங்களுக்கு மூலாதாரமானவனே! ஜானகியிடம் விளையாடப்பட்டவனே! த்யாகராஜனால் பூஜிக்கப்பட்டவனே! எனது அகங்காரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு என்னை மன்னிக்கவரக்கூடாதா? என் குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு சீக்கிரமாக கருணையுடன் என் மனதை சுத்தப்படுத்தி அழகாக ஒருவார்த்தைசொல்ல வரக்கூடாதா? தலைமுறை தலைமுறையாகயில்லாத பராமுகம் எதற்காக? வேகமாக என்னைக்காப்பாற்றவரக்கூடாதா? என்னுடன் உனக்கு வழக்கா?

கரஹரப்ரியராகம்—ஆதிதாளம். 1-களைச்சவுக்கம் லகுத்தட்டிற்குப்பின் அரையிடத்தில் எடுப்பு.

ஆ = ச, ச—ரி, சா—க, சு—ம, ப, ச—த, கை—நி,
அவ = ச, கை—நி, ச—த, ப, சு—ம, சா—க, ச—ரி,

ப = சக்கனிராஜமார்க்கமுலுண்டக—ஸந்துலுதூரனேல ஓமனஸா =

அ = சிக்கனிபாலுமீகடயுண்டக—சீயனுகங்காஸாகரமேலெ =

ச = கண்டிகிஸுந்தரதரமகு—ரூபமே—மு
க்கண்டிநோட்டசெலகே—நாமமே த்யாகரா
ஜிண்டனேபாகநெலகொன்னதி—தைவமேயிட்டு
வண்டி ஸ்ரீஸாகேதராமுனி—பக்தயனே =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப=* * * * ரீ * * * * கா * * ரீ—சா * * * * * *-நீ * * நிதா- * * * * ச * * * * க்க * * நி—ரா * * * * * * ஆ * * ஜ——---	* * * * ச நீ * * * * * *சா ரீ * * * * * * மா ர் * * * * * *க்கமு * *	சா* * * * * *_* * * * * * * * * லு* * * * * *_* * * * * * * * *
(1) * * * * கா * * ரீகா * * ரீ—சா * * * * * *—ரீசாநீ * * * * * * ச * * க்க * * நி—ரா * * * * * *——-ஜ * *	நிததா ச நீ *_* * * * சாரீ * * ——--- மா ர் *_* * * * க்கமு* *	ரீகாரிகமா * * கா —ரீகரி லு——— * * ண்ட—க---
(2) ரீ * *=கா* * ரீ கா * * ரீ—நீசநீ * * *-சாரிசா * * *- ரீகரீ * * * ——=ச * * க்க * * நி—ரா-- * * *——-- * * *- ஜ—* * *		
கா * * ஆ * *	ரிசநித-ச நீ *-* * * *சாரீ * * அ——-மா ர் *-* * * *க்கமு * *	ரீகாரிகமா-கமபமமாகா லு———ண்ட——-க
(3) கரிரீ=கா * * ரீ கா * * ரீ—பாமாதாபா— மாகாரீசா	நீதா— ஷை	ஷை
அ—=ச * * அக்க * * நி—ரா——— ——ஜ—	ஷை	ஷை
(4) கரிரீ=கா ரீ கா மாபா * *—பதமா-மபகா-கமரீ-ரிகசா	ஷை	ஷை
அ—=ச——-க்க நி * *—ரா—— —— —— ஜ——	ஷை	ஷை
(5) கரிரீ=கா ரீ கா மாபா * *—பதநீதாபா—மாகாரீசா	ஷை	ஷை
அ—=ச——-க்க நி * *—ரா——-- ——-ஜ--	ஷை	ஷை
(6) கரிரீ=கா ரீ கா மாபா * *—பதநிச்தநிபத—மாகாரீசா	ஷை	ஷை
அ—=ச——-க்க நி * *—ரா——— ———-ஜ--	ஷை	ஷை
கரிரீ=கா ரீ கா மாபா * *—ரீகாமாபா—தாநீதநிச்ர அ—=ஸ—ந்து லு * *—து——-உ——---	* * நீ—தா * * நீதாபா * * * * ர—நே * * ஏல ஓ * *	* * * * * * * *—மா * * கா * * * * * * * * * *—ம * * ன * *
(1) கரிரீ= ஷை ஸ—= ஷை	* * நீ—தாநிச்நீதா—பதநித * * ர—நே——ல-ஓ—--	நீ * * ச்நிதபமா * *மககரி ஓ * * ம——ன * *——
ரீ * *=காரீபாமாதாபா—தாமா மாகா—கா * * ரீசா ஸ* *=ச--க்க—நி—- ரா— —— ஜா * * —-	நீதா--ச நீ *_* * * * சாரீ * * ——-மா ர் *_* * * * க்கமு * *	சா* * * * * *_* * * * * * * * * லு* * * * * *_* * * * * * * * *

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
(1) **** = ச்rா * * * * ச்ரா ச் நீ *_* * ச்ரா * * * * * * ச்நிநீ—நிததா	* * * * தா * * * * நீதா * *	பா * * * * * *_* * பாபா * *
**** = ச * * * * க்க நி— *_* * ரா * * * * * * அ—ஜ—	* * * * மார் * * * * க்கமு * *	லுண் * * * * * *_* * ட க * *
(2) **** = ச்ரா * * * * ச்ரா ச் நீ *_* * ச்ரரீச்ச்ரரீச்ச்ரா * * நீச்நி	நீ * * ஷை	பாதபபாதப—ப ப பா * *
		ப ப
**** = ச * * * * க்க நி— *_* * ரா—— * * ஜ---	ஆ * * ஷை	லு————உண்டக * *
(3) **** = தா தாபா—தா தாமா—பாமாகாரீ--கா * * ரீசா	நீதாநீ * * * * சாரீ * *	ரீகாரிகமா—கமபமமகநா
**** = ச———க்க—நி-ரா——ஆ * * ஜ—	---மார் * * * * க்கமு * *	லு————ண்டக——
(4) கரிரீ = ச்ரா * * * * ச்ரா ச்நீ *_* * ச்ரரீச்ச்ரரீச்ச்ரா * * நீச்நி-	நீ * * தாநீதாநீ ச் ர * *	ச்ரரீச்நீச்நி—தாநிதபாதப
----- = ச * * * * க்கநி— *_* * ரா.—— * * ஜ—	ஆ * * மா——ர்க்கமு * *	லு————ண்ட—க--
(5) மா * * = ச்ரா * * * * நீதா பா—ச்ரா * * * * * * நிதபமகா * *	ரிசநித—நீசா நீசாரீ * *	ரீகாரிகமா—கமபமமகநா
--- * * = ச் * * * * க் க--நி-ரா * * * * * *——ஜ * *	அ———மார்—க்கமு * *	லு————ண் ட---க-
(6) கரிரீ = க்ரா * * * * க்ரா க்ரா * *-க்ராம்க்ராம்க்ரா * * ரீக்ரீ	ரீ * *—நீச்ரா நீச்ராரீ * *	ரீக்ரீச்ராரீச்—நீச்நிதாநித
---- = ச * * * * க்கனி * *-ரா——— * * ஜ—	ஆ * *—மார் க்க-மு * *	லு————ண்ட--க--
பாமா = ச்ரா * * * * நீதாபா—ச்ரா * * * * * * நிதபமகா * *	ரிசநித—நீசா நீசாரீ * *	ச்ரா * * * * * *_* * * * * * * *
---- = ச * * * * க்க—னி—ரா * * * * * * ——-ஜா * *	அ———மார் க்க மு * *	லு * * * * * *_* * * * * * * *
அ = * * * *—தா * * * * நீ தா * *—பா * * * * * *_* * * * பமமா	* * * *—தா * * * * நீ தா * *	பாதநிதா * *—நீ * * தாபா
* * * *—கி * * * * க்கனி * *—பா * * * * * *_* * * * லு—-	* * * *—கி * * * * க்கனி * *	பா——- * *—லு * * —---
(1) மா * * = தா * * * * நீ தா * *—பாதநிதா * * ச்ரா * * நீதா	பாமா— ஷை	பாதநிதா * *—ச்ரா * * ச்நிநித
--- * * = கி * * * * க்கனி * *—பா——— * * ஆ * * லு--	உ——- ஷை	பா——- * *—ஆ * * லு——
(2) தபபம = தா * * * * நீ தா * *—பதநிச் க்ரீரீச் ச்நிநித தபபம	மா * * பா * * * * தாநீதா	தாநீதநிச்ரா * * நீச்ரா * *
உ——= கி * * * * க்கனி * *—பா———— ——— ——— லு----	உ- * * மீ * * * * கட—-	யு——-ண் * * டக * *
* * * * = ரீ * * * * க் ர ரீ * *—ச்ரரீச்நீச்நி நீதா நீச்ரா	நிச்ரீ—ச்ரா * * * * நீதா * *	பாதப—மாபம—காமக—ரீகரி
* * * * = தீ * * * * ய னு * *—கங்——— ——— கா—	———லா * * * * க ர * *	மே—— ——— ——— லே-

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
(1) ரீ **=ரீ ****க்ாரீ **—ச்ரீக்ரீநிச்ரீச்—க்ரீரீச்நீதா	ஷை	பதநிச்நித—நிதபதபம—கமபத
ஏ **=ஜி ****ய னு **—கங்———- ——--க—	ஷை	மே———--எ-———---லே--
பமகரி=காரீபாமாதாபா=		
ஏ———=ச--க்க---நி——=		
ச=****=பா **** தாநீதா—பாமா காரீ—காமபமாகா	கரிரீ—பா **** தாநீதா	நீதாநீபா—நிததப மாகு
****=கண் **** டிகி--- ஸ——— உ———-ந்த	ர——-கண் **** டிகி---	ஸ———--உ———--ந்த
கரிரீ=பா **** தாநீதா—பதநிச்க்ரீரீச்—நிததபபமமக	கரிரீ—ரீகா ** மாபா **	மாகா—ரிகமபதநீதபமகா
ர——=கண் **** டிகி---—ஸ———-உ———--ந்த	ர——-கர ** மகு **	உ———-ரு———--பமே--
கரிரீ=காரீபாமாதாபாதாமா—மககா ரீ **** ரீ	நீசா **—ரீ காமாபா **	ரீகாமாபா—தாநீநிதபம
மு---=க்கண்டிஇகோஓ-----ஓ--ட்ட ****செ	லகே **—நா--மமே **	த்யா--கா—ரா———
பா**=தா **** நீதா **—பா*தநீ**—ச்ா ** நிததப	மா **—பா **** தாநீதா	தாநீதநிச்ா ** நீச்ா **
---**=ஜிம்**** டனே ** பா*--க**—னே** ல——-	கொ **—ன்னு**** திதை—	வ--மெ--- ** இட்டு **
****=ரீ **** க்ாரீ **--ச்ரீக்ரீநிச்ரீச்—க்ரீரீச்நீதா	நிச்ரீ—ச்ா **** நீதா **	பதநிச்நிதநித—பதபமகமபத
****=வண்**** டிஸ்ரீ ** ஸா———- ——-கே--	த——-ரா **** முனி **	ப————————-க்தியனே---
பமகரி=காரீபாமாதாபா=		
———=ச---க்க--நி——=		

இராக லக்ஷணம்.

48-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

நிஷாத: க்காகலீயுக்த:

க்வசித்ஸ்தானேப்ரயுஜ்யதே"

இதன்பொருள்:— காம்போஜிராகம் ஸம்பூர்ணம் ஆரோஹணத்தில் க, நி, இந்த 2 ஸ்வரங்களையும் வக்ரமாகப் பிடிக்கவேண்டும். சில ஸ்தானங்களில் காகலி நிஷாதத்தை உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

குறிப்பு:— ச்லோகத்தின் கருத்துப்படிக்கு ஆரோஹணத்தில் "சரிமகபதநி பதசா" யென்று வாசிக்கவேண்டியதாகிறது. வெகுகாலமாக முற்கூறியவாறு ஆரோஹணத்திலுள்ள நிஷாதஸ்தானத்தை காகலி நிஷாதமாகவும் அவரோஹணத்திலுள்ள நிஷாதத்தை கைசிகி நிஷாதமாகவும் உபயோகிக்கப்பட்டுவருகிறது. அதாவது சநிப, என்று பாடும்பொழுது காகலி நிஷாதமும், சநிதப, என்று பாடும் பொழுது கைசகி நிஷாதமுமாகப் பாடவேண்டியதாகிறது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சரிகமபா****பா****—பாதபமக—

பமா**** பாதச்ா****—ச்நி ச்ாரிச்நீ****—

தா-**ப—மகரீ*****கசா******—

(2) கமபா**பா**— தா நிதபா**—பமபதபதநீ**** தா**பா**—

மாபதபாதப மா****—மகபமக—ரிகசா ****—சரிகமபதநீ****—

ச்நி தா**—பதபதச்ா****நி—பா**தா****ரிச்ா******—

தாதாரிச்ரீ******ச்—ச்த ச்ா ரிச் நீ**—நிதா **—

பமபதபதச்ா****ச் நீ** நி தா ** பம பாதநிதா நிபா**—

பமபதா****ப—மதபமகா****ரி—சாரி கரிக—
சா**நிபா**தா**ரிசா****** =

(3) மகா**கா**—கரிகமகா****—கரிகமகரிசா****சநிதபதசரிகா****—
ரிகா**சரிகா**—தசரிகா**—பதசரிகா**—மகரிசநிதப—
தசரிகமகா**மகமரிக—சரிகமா****—மகபமா****—கமபதா**ப—
மதபமகசா****ரிகமபா****பா****—பமதா**தா**—
தபதநீ**** நித தா**—மபதாநித பா**—பாதபாத மா**** மக கா**—
பாதா** ரிச் ச்ரா****—ச்ரா ****—ச்ரரி ச்ரரி நீ**நிதா**—
பமபதபதநீ**நிதா**பா**—பாதநிதா நிபா****—மகா**ரி—
சாரி கரீகசா**நிபா**—தசா**** =

(4) தசதசரி—சரிசரிக—ரிகரிகம—கமகமப—மபமபத—பதநி—
மபத—கமப—ரிகம—சரிச—ரிகரி—கமக—மபம—பதப—தநீ****தபமா**—
பாதநிதா**—ச்ரா**ச்நிச்ரரி ச்நீ**ட—தாரிச்ரா****—பதச்ரிக்ரா**க்ரா**—
க்ரிக்ம்க்ரா****—க்ரம்க்ரீக்ரீக்ச்ரா**—ச்ரரி ச்ரரி நீ**நிதா**—தச்ரீ****ச்—
ச்தச்ரரி ச்நீ**நிதா**—பமபதபதச்ரா**ச்நீ**** நிததா****—
பாதநிதா நிபா**ம—காமா—தபதா**பபமகா****ரி—சாரிகரீகசா** =

(5) சரிகமா**கரி—சரிகமபா**மகரி—சரிகமபதா**பமகரி—
சரிகமபதச்ரா**நிதபமக—மபதச்ரிக்ரா**ரிச்நிதப—தச்ரிக்ம்ப்ரா**ம்க்ரி—
ச்ம்ரா**க்ரிச்—தக்ரா**ரிச்நி—தரீ**ச்நித—பச்ரா**நிதப—மதா**பமக—
சாரிசா—ரீகரீ —காம கா—மாபமா—பாதபா —தாச் தா—ச்ராரி ச்ரா—
ரீக்ரீ—க்ராம் க்ரா—ம்ராப்ம்க்ரா ம்க்—ரீக்ரிச்ரா**—க்ரம்க்ரீக்ரி—ச்ராரிச்நீ**—
ரீக்ரிச்ராரிச்—நீச் நிதா**—ச்ராரிச்நீச்நி—தாநிதபா**—தாநிதபாதப —
மாபமகா**—பாதபமாபம—காமகரீ**—மாபம காமக—ரீக ரிசா****—

சரிகமபதச்—பதபா**ம—கரிரீ**சாரி கரீக—சா**நிபா**—
தா**ரிசா****** =

10. நாட்டக்குரஞ்சி ராகம் 28-வது மேளகர்த்தா ராகத்தில் ஜன்யம்

ஆ = ச, ச—ரி, அ—க, சு—ம, ப, ச—த—கை—நி
அவ = ச, கை—நி, ச—த—சு—ம, அ—க,

இலக்கணம்.

"பரிவர்ஜ்யாவரோஹேது
ராகோநாட்டகுரஞ்சிகா
ஷட்ஜக்ரஹஸமாயுக்தா
கீயதேலக்ஷ்யவேதிபி:"

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

இதன்பொருள்:— நாட்டக்குரஞ்சி ராகத்திற்கு ப, ரி, இந்த ஸ்வரங்களை அவரோஹணத்தில் விலக்கவேண்டும். இது ஷட்ஜகிரஹம், இதைப் பாடும்பொழுது லக்ஷியத்தையனுசரித்து தெரிந்து பாடவேண்டியது.

குறிப்பு:— லக்ஷியத்தைத் தெரிந்து பாடவேண்டுமென்று ச்லோகார்த்தமிருப்பதால் ஆன்றோர் பாடியிருக்கும் கீர்த்தனங்கள், வர்ணங்கள், இவைகளின் ஆரோஹத்தில் "சரிகமபதநிபதநிச்ா" யென்றும் "சரிகமநிதநிபதநிச்ா" யென்றுமிருப்பதால் அவ்வாறே பாடவேண்டுமென்றுகிறது. அவரோஹத்தில் லக்ஷிய பேதமில்லை லக்ஷியமென்றால் அனுபவம் அல்லது தொன்று தொட்டு வழக்கமாக நடந்துவரும் விஷயம்.

இராக ஸஞ்சாரம்

(1) சரிகமா****நிதநிப—தா**நிச்ா****—ச்நீ**—நிதா**—தமா****—
மகசா**** =

(2) மக்மா****நிதா**—நிபா**—,தநிச்ா****—ச்ா****—ச்நிச்ாரீச்ச்நிநீ****—
நிதா****—பதபதநீ****—நிதமா****—மகசா**** =

(3) சரிகமா****—நிதா****—நிச்ாநிதாநிதாநிபா****—தநிதநிச்ா****—

ச்நிச்ரீ**ச்ா**—ச்நிரீச்நிதா**நி—பதபதநீ** நிததா****—மகமாபமகா**ம—

ரிகசா****—சநிதநீ****சா****═

(4) கரிகமா****மா****—மகமாபமகா**மகசா****—நிதநிசரிகமா****—

கமநிதா**நி—பதபதநீ****—ச்நிதநீ****—பதநீ****—மபதநீ****—

மகமநிதா**நிபதநீ****—ச்நிச்ரீ****ச்ா**ச்ரீக்ச்ா****—

ச்நிச்ாரீச்ச் நிநீ** நிதா****—பதபதநீ****ச்நிதமா****—

மகமாபம கா****—சா****நிதநீ****ரிசா****═

(5) மநீ****நித தா****—நிச்ா****ச்ா****—தநிச்ரீக்ம்ா******—க்ா ம்க்ச்ாரீச்—

நீச்நிதா****—தநிச்ரீ****—ச்ாரீச்நீச்நிதாநிதமா****—மகமதா****—

தாநித மாதம காமக சா****—சநிசமா**கமநீ**த—நிச்ரீ****—

ச்நிரீச்நிதா**நி—பதபதநீ****நிச்நிதமா****—மகசா****நிதா**நீ****—

ரிசா******═

(6) தநிச்ா**ச்ா**ச்ாரீச்ச்நிநீ**—நிதா**—தநிச்நிச்ரீக்ா**ம்ா—

க்ாம் க்ாம்—ரீக்ரீக்ச்ா****ச்நிதா**—தநிச்நிதா**நிபதநிச்நித—

நிதமா****—மகமாபமகா****ம—ரிகசா****—

நிதநீ****சா******═

இன்னும் வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

24-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

துர்ச்சனரியல்பு.

அகருணத்வமகாரணவிக்ரஹ: பரதனே
பரயோஷிதிசஸ்பருஹா
ஸ—ஜநபந்துஜனேஸ்வஸஹிஷ்ணுதாப்ரக்ருதி
ஸித்தமிதம்ஹி துராத்மநாம். (1)

(பொருள்) தயை இல்லாமை, காரணமில்லாமல் கலகம், பிறருடைய சொத்திலும் பிறருடைய ஸ்திரீயினிடமும் ஆசை, நல்லோர்களிடமும் பந்துக்களிடமும் பொறையின்மை, ஆகிய இக்குணங்கள் எல்லாம் துர்ச்சனருக்குக் கூடப்பிறந்தவையாம்.

துர்ஜன: பரிஹர்த்தவ்யோ
வித்யயாலங்க்ருதோபிஸன்
மணிநாபூஷிதஸ்ஸர்ப:
கிமஸௌநபயங்கர: (2)

(பொருள்) துர்ச்சனர்கள் வித்தையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயினும் நீக்கத்தக்கவர்களேயன்றி சேர்க்கத்தக்கவர்களல்ல. எப்படியெனில் ஸர்ப்பமானது ரத்னத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயினும் பயத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதேயன்றி கிரகிக்கத்தக்கதல்லவன்று!

ஜாட்யம்ஹ்ரீமதி கண்யதே வ்ரதசுசௌதம்பச்சுசௌகைதவம்
சூரேநிர்க்ருணதாமு நௌவிமதிதா தைன்யம்ப்ரியாலாபினி
தேஜஸ்வின்யவலிப்ததாமுகரதா வக்தவ்ய சக்திஸ்திரேதத்
கோநாமகுணோபவேத ஸகுணிநாம் யோ துர்ஜனைர்நாங்கித: (3)

(பொருள்) துர்ஜனரால் தூஷிக்கப்படாதகுணம் உலகத்திலொன்றுமில்லை; அதாவது, அவர்கள் பிறர்நிந்திக்கக் கூடிய காரியத்தைச் செய்ய இலச்சைப்படுமவர்களை மந்தர்களென்றும், தபஸ், சாந்திராயணம், முதலிய விருதங்கள் இவைகளால் பரிசுத்தமானவர்களைப் பார்த்து அவர்கள்

டாம்பீகர்களென்றும், சுத்தமாயிருப்பவர்களைக் கபடமுள்ளவர்களென்றும் சூரனைத் தயையில்லாதவன் என்றும், மௌனிகளாய் ஆத்மாநுஸந்தானம் செய்பவர்களை புத்தியீனர்களென்றும், பிரியமாய்ப் பேசுபவர்களைத் தரித்திரரென்றும், தேஜசுள்ளவனைக் கர்வி என்றும் சபாமத்தியில் நன்ருய்ப் பேசக்கூடியவனைத் தர்க்ககூஷி பேசுபவரென்றும் சொல்வார்கள். ஆகையால் யோசிக்குமிடத்து தூர்ச்சனர்கள் உலகத்திலுள்ள குணவான்களெல்லோரையும் நிந்திப்பார்களாகையால் அவர்களால் கொண்டாடத் தகுந்தகுணமொன்றுமேயில்லை.

லோபச்சேத குணேநகிம்பிசுன தாயத்யஸ்திகிம்பாதகை
ஸ்ஸத்யம் சேத்தபஸாசகிம் சுசிமனோ யத்யஸ்திதீர்த்தேனகிம்
ஸௌஜன்யம் யதிகிம்பலேனமஹிமா யத்யஸ்திகிம்மண்டனை
ஸ்ஸத்வித்யாயதிகிம்தனைரபயசோ யத்யஸ்திகிம்ம்ருத்யுநா. (4)

(பொருள்) லோபம் என்னும் ஒரு குணமிருந்தால் வேறு துர்க்குணங்கள் வேண்டியதில்லை, கோட்சொல்லுதல் பிறரை நிந்தித்தல் இருந்தால் வேறுபாபம் வேண்டாம்: ஸத்தியம் ஒன்றிருப்பின் வேறுதவத்தினல் பயனில்லை, பரிசுத்தமான மனமிருந்தால் புண்யதீர்த்தங்கள் வேண்டாம். சௌஜன்யமிருப்பின் அதைவிட மேலான பலம் வேறில்லை, மகிமையிருந்தால் வேறு அலங்காரம் வேண்டாம். நல்ல வித்தையிருந்தால் வேறுதனம் வேண்டாம். அபகீர்த்தியிருந்தால் வேறுமிருத்யு வேண்டாம்.

சசிதிவஸதூஸரோகளிதயௌவனகாமினீ
ஸரோவிகதவாரிஜம் முகமனக்ஷரம் ஸ்வாக்ருதே:
ப்ரபுர்த்தனபராயணஸ் ஸதததுர்கதிஸ்ஸஜ்ஜனேந்ருபாங்
கணகத: கலோமனஸிஸப்த சல்யானிமே. (5)

(பொருள்) பகலில் ஒளிமங்கிய சந்திரன், யௌவனப் பருவங்கடந்த மங்கை, தாமரையில்லாத ஓடை, அழகிய புருஷனுடைய அக்ஷரமில்லாத முகம், பணத்தாசையுள்ள பிரபு, எப்போதும் வறுமையையே அநுபவிக்கும் நல்லோர், ராஜகிரஹத்தையடைந்துள்ள துஷ்டர், ஆகிய இவ்வேழும் என் மனதிற்குக் கஷ்டத்தையுண்டுபண்ணுகின்றன.

நகச்சிச்சண்டகோபானும்
ஆத்மீயோ நாமபூபுஜாம்
ஹோதாரமபி ஜுஹ்வானம்
ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹதிபாவக: (6)

(பொருள்) பயங்கரமான கோபமுடைய இராஜாக்களுக்கு தன்னைச் சேர்ந்தவர்களென்றொருவருமில்லை. எப்படியெனில் அக்கினியானது தனக்கு ஆஹுதிகொடுப்பவனைக்கூட தொட்டவுடனே தகிக்கவில்லையா?

மௌனான்மூக: ப்ரவசனபடுர்வாசகோ ஜல்பகோவா
த்ருஷ்ட: பார்ச்வேபவதிசவஸன் தூரதோப்யப்ரகல்ப:
க்ஷாந்த்யாபீருர்யதி நஸஹதேப்ராயசோ நாபிஜாதஸ்
ஸேவாதர்ம: பரமகஹனோ யோகிநாம் பயகம்ய: (7)

(பொருள்) இராஜசேவையானது மிகவும் கஷ்டமானது. எப்படியெனில் எந்தக்காரியத்திலும் பிரவேசியாமல் மௌனமாயிருப்பவனை ஊமையனென்றும், நன்றாய்ப் பேசத்தெரிந்தவனை அதிகப்பிரஸங்கி என்றும், வீண்பேச்சுப் பேசுபவனென்றும், எப்போதும் பக்கத்திலேயே சஞ்சரிப்பவனை பயமில்லாதவன் என்றும், தூரத்திலிருப்பவனை சாமர்த்தியமில்லாதவனென்றும், பொறுமையுள்ளவனை பயப்பட்டவனென்றும், கெட்டகாரியங்களைக் கண்டு சகிக்காதவனை நற்குலத்திலுதித்தவனல்ல வென்றும், சொல்வார்களாகையால் அரசர்களைச் சேவிப்பது யோகிகளுக்குக்கூட மிகவும் அசாத்தியமாம்.

உத்பாஸிதாகில கலஸ்யவிச்ருங்கலஸ்ய
ப்ரோத்காடவிஸ்ம்ருதி நிஜாதமகர்மவ்ருத்தே:
தைவாதவாப்தவிபவஸ்யகுணத்விஷோஸ்ய
நீசஸ்யகோசரகதைஸ்ஸுகமாஸ்யதேகை: (8)

(பொருள்) எல்லா துர்ச்சனரையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்பவனும், விதிநிஷேதமில்லாதவனும், தன்னிடமுள்ள கெட்ட நடத்தையை மறப்பவனும், தைவ வசத்தால் கிடைத்த ஸம்பத்துள்ளவனும், நற்குணத்தில் வெறுப்புள்ளவனுமாகிய நீசர்களெதிரில் யார்தான் சுகமாயிருப்பார்கள்?

ஆரம்பகுர்வீக்ஷயிணீக்ரமேண
லக்வீபுராவ்ருத்தி முபைதிபச்சாத்
தினஸ்யபூர்வார்த்தபரார்த்தபின்ன
சாயேவமைத்ரீகல ஸஜ்ஜனனும். (9)

(பொருள்) தீயவர் நல்லவருடைய நட்பானது முறையே பகலின் முற்பாதியிலும் பிற்பாதியிலும் ஏற்படும் நிழல் போல முதலில் பெரிதாயும் வர வரக் குறைந்தும், முதலில் குறைந்தும் பிறகு பெரிதாயும்வரும்.

ம்ருகமீனஸஜ்ஜனனும் த்ருணஜல
ஸந்தோஷவிஹித வ்ருத்தீனும்
லுப்தகதீவரபிசுன நிஷ்காரண
மேவவைரிணேஜகதி. (10)

(பொருள்) உலகத்தில் வேடர்கள், செம்படவர்கள், கோட்சொல்லு பவர்கள், இம்மூவரும், பிறருக்கு எவ்விதமான இம்சையும் செய்யாம லும், திருணங்களாலும், ஜலத்தினுலும், ஸந்தோஷத்தாலும், ஜீவிக்கும் மிருகங்கள், மீன்கள், நல்லோர்கள், இம்மூவரிடமும் காரணமின்றி வைரத் துடன் பலவிதமான உபாயங்களால் அவர்களை உபத்திரவப்படுத்துவார் கள்.

நல்லோரியல்பு.

வாஞ்சாஸஜ்ஜனஸங்கமேள பரகுணேப்ரீதிர்குரௌநம்ரதா
வித்யாயாம்வ்யஸனம் ஸ்வயோஷிதிரதிர்லோகாபவாதாத்பயம்
பக்திச்சூலினிசக்திராத்மதமனே ஸம்ஸர்கமுக்தி:கலை
ரேதேயேஷுவஸந்திநிர்மலகுணா ஸ்தேப்யோ மஹத்ப்யோ
[நம: (1)

(பொருள்) நல்லோர்களிடமுள்ள குணங்களில் முதன்மையானது நல்லோரிணக்கத்திலாசை, ஏனெனில் மோக்ஷவாயிலுக்கு சாந்தம், உப நிஷத்விசாரணை, ஸந்தோஷம், ஸஜ்ஜனசேர்க்கை, இந்நான்கையும் துவார பாலகர்களாய் கூறப்பட்டிருப்பதாலும் அதுவே மனதை நிர்மலமாக்கு கிறது, கீர்த்தியை எங்கும் பரவச்செய்கிறது, இன்னும் எதைத்தான் செய்

யாது? எல்லாவற்றையும் செய்யுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் அதை முதலாவதாகக்கூறினது (2) பிறரிடமுள்ள நல்ல நடவடிக்கைகளில் சந்தோஷம். நல்லோர்கள் சுபாவம் என்னவெனில் பிறரிடம் அணுவளவு குணமிருப்பினும் அதை மலையளவாகக் கொண்டாடுவது. (3) குருவினிடம் வணக்கம் இவ்வுலகிற்கும் அவ்வுலகிற்கும் வேண்டிய காரியங்கள் எதுவும் ஆசிரியனில்லாது முடியாதாதலாலும், குருவே பிரம்மா, குருவே விஷ்ணு, குருவே ஈசுவரன், குருவே பரப்பிரம்மம், என்றேற்பட்டிருப்பதாலும் குருவை வணங்கவேண்டியதவசியம். (4) வித்தையில் விசனம் அதாவது "தம்மினும் கற்றோரை நோக்கிக்கருத்தழிக" என்றிருப்பதால் தம்மினும் படித்தவர்களைப்பார்த்து நாம் அவ்விதமாய்ப் படிக்கவில்லையே என்ற விசனம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகவேண்டியது. (5) பிறன் மனைவியைத் தாய்போல் கருதவேண்டுவதாகையால், தன் சொந்த மனைவியிடம் விருப்பம் இருக்கவேண்டியது. காதல் என்பது செம்மை நினையாமை பூண்டார் நெறிகளுளொன்றாயிருப்பினும் அது தன்சொந்த மனையாளிடம் காதல் கொண்டவர்களுக்குக் கூறியதல்ல. (6) லோகத்திலுள்ளவர்கள் நம்மிடம் ஒரு விதமான அபவாத வார்த்தைகளை ஏற்படுத்தினால் அதில் பயம் யாவருக்குமிருக்க வேண்டியது. பாவத்தொழில்களைச் செய்து அதனால் கெட்டவன் என்ற பெயர்படைத்து எவ்விடத்திலும் மதிப்பின்றி திரிவது மானக்கேடாகையாலும் "மானமழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே" என்றபடி மானமென்பது பிராணனிலும் மேலானதாதலாலும் உலகத்திற்குப் பயப்படுதல் அவசியம். (7) குலத்தைத் தரித்த கடவுளிடம் அன்பு. (8) தன்னைத் தானடக்கியாளும் சக்தி, அதாவது "மனம் போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்" என்று பெரியோர் கூறியிருப்பதுபோல நமது இந்திரியங்களைத் தங்களிஷ்டம்போல கெட்டவழிகளில் செல்லவிடாது நல்வழிகளிற் செல்லும்படி அடக்கியாள வேண்டும். (9) துஷ்டர்களுடன் கூட்டுறவை நீக்குதல் பனையடியிலிருந்து பாலைக்குடித்தாலும் கட்குடித்தானென்பார்களாகையால் துஷ்டர்களுடன் கூடுவதே தீது. மேலும் நம்மை நாளாவட்டத்தில் பெரிய துஷ்டனாகவும் செய்துவிடும். ஆகையால் அவர்களுடைய நட்பை வேருடன் களைந்துவிட வேண்டும். மேற்சொன்ன மேலான குணங்கள் எவர்களிடமிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கு நமஸ்காரம்.

விபதிதைர்யமதாப்யுதயேக்ஷமா
ஸதஸிவாக்படுதாயுதிவிக்ரம:
யசஸிசாபிரதிர்வ்யஸனம்ச்ருதௌ
ப்ரக்ருதிஸித்தமிதம்ஹிமஹாத்மநாம். (2)

(பொருள்) ஆபத்துக் காலத்தில் தைரியத்தைக்கைவிடாமையும், ஸம்பத்து வந்தபோது அடக்கமும், அரசர்கள் சபையிலும் வித்துவான்கள் சபையிலும் கசடறப்பேசுதலும், யுத்தகளத்தில் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதும், கீர்த்தியைச் சம்பாதிப்பதில் ஆசையும், வேதசாஸ்திரங்களை அப்பியாசியாதிருப்பதில் துக்கமும், ஆகிய இவைகள் மஹான்களுக்குச் சுபாவமானவைகள்.

கரேச்லாக்யஸ்த்யாகச்சிரஸி குருபாதப்ரணயிதா
முகேஸத்யாவாணீ விஜயிபுஜயோர்வீர்யமதுலம்
ஹ்ருதிஸ்வச்சாவ்ருத்தி: ச்ருதிமதிகதம்சச்ரவணயோர்
விநாப்யைச்வர்யேண ப்ரக்ருதிமஹதாம்மண்டனமிதம். (3)

(பொருள்) நல்லோர்களது அலங்காரத்தைக் கூறுகிறார்:— கைகளுக் கலங்காரமாவது எல்லோராலுங் கொண்டாடப்படும் உத்தமமான தானங்களைக் கொடுப்பது. சிரசுக்கு அலங்காரம் குருக்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் வணங்குவது. முகத்திற்கலங்காரம் உண்மையே பேசுவது. புஜங்களுக்கலங்காரம் எதிரில்லாதவெற்றி. இருதயத்திற்கலங்காரம் நிர்மலமான மனது, காதுகளுக்கலங்காரம் வேதசாஸ்திரங்களைக் கேட்பது; ஆகையாலிவைகளெல்லாம் பெரியோர்களுக்குப் பணச்செலவில்லாத அலங்காரங்களாகவேயிருக்கின்றன.

ப்ராணாகாதாந்நிவ்ருத்தி: பரதனஹரணே—ஸம்யமஸ்ஸத்யவாக்
[யம்
காலேசக்த்யா ப்ரதானம்யுவதிஜனகதாமூகபாவ: பரேஷாம்
த்ருஷ்ணாஸ்ரோதோவிபங்கோ குருஷுசவினய ஸ்ஸர்வபூதா
[நுகம்பா
ஸாமான்யம் ஸர்வசாஸ்த்ரேஷ்வநுபஹதவிதிச்ரேயஸாமேஷபந்
[தா:. (4)

(பொருள்) ஜீவகாருண்யம், அதாவது ஜீவப்பிராணிகளைக் கொல்லாமை, பிறருடைய பொருளைக்கவருமை, உண்மையுரைத்தல், சமயம் வந்தபொழுது ஏழைகளுக்குத் தன்னாலியன்றளவு கொடுத்தல், பரஸ்திரீகளைப் பற்றிப்பேசுவதின்றி ஊமையாயிருத்தல், அதிக ஆசைக்கிடங்கொடாதடக்கல், குருஜனங்களைவணங்குதல், சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் இரக்கம்,எல்லோரையும் சமமாக நினைப்பது, எல்லாசாஸ்திரங்களையும் அப்பஸித்து அவைகளை அநுஸரித்து நடப்பது, ஆகிய இவைகள் மனிதர்களுக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய உத்தமமான மார்க்கங்களாம்.

ஸம்பத்ஸுமஹதாம் சித்தம்
பவேதுத் பலகோபலம்
ஆபத்ஸுச மஹாசைல
சிலாஸங்காத கர்க்கசம். (5)

(பொருள்) நல்லோர்களுடைய மனமானது தனதான்யவஸ்துவாஹனங்கள் முதலியவைகளையடைந்த காலத்தில் துஷ்டர்களது இருதயம்போல கடினமாயிராமல் கருநெய்தற்புஷ்பம்போல மிருதுவாயிருக்கும் அதாவது, ஈவு, இரக்கம், முதலிய குணங்களுடையதாயிருக்கும். அப்படியன்றி ஆபத்து வந்துற்ற காலத்திலோ மேற்சொன்ன துஷ்டர்களது நெஞ்சம்போல மிகவும் அதைர்யமடையாமல் பெரிய பர்வதம்போல கடினமுடையதாயிருக்கும், எனில் தைரியத்தைக் கைவிடார்கள் என்று கருத்து.

ப்ரியந்யாய்யாவ்ருத்திர்மலின மஸுபங்கேப்யஸுகரம் த்வஸந்[தோநா
ப்யர்த்யாஸ்ஸுஹ்ருதபிநயாச்ய: க்ருசதன:
விபத்யுச்சை: ஸ்தைர்யம்பதமனுவிதேயம் சமஹதாம்
ஸதாம்கேநோத்திஷ்டம் விஷமஸிதாராவ்ருதமிதம். (6)

(பொருள்) ஜனங்களுக்குப் பிரியமும் நியாயவிரோதமில்லாததுமான மார்க்கத்தால் ஜீவித்தல், பிராணனை இழக்கக்கூடிய காலம் வந்தாலும் கெட்டகாரியம் செய்யாதொழிதல், நல்லோர்களல்லாதாரிடம் இரவாதிருத்

தல், ஏழையான நண்பனிடமும் யாசியாதிருத்தல், ஆபத்துக் காலத்தில் மிகுந்த தைரியத்தோடிருத்தல், நல்லோர்களுடைய மார்க்கத்தை யநுசரித்தல், என்ற இந்த "அஸிதாரா" வ்ருதம் நல்லோர்களுக்கு யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ப்ரதானம்ப்ரச்சன்னம்க்ருஹமுபகதேஸம்ப்ரமவிதி: ப்ரியம்
க்ருத்வாமௌனம் ஸதஸிகதனம் சாப்யுபக்ருதே:
அநுத்ஸேகோலக்ஷ்ம்யாம் நிரபிபவஸாரா: பரகதாஸ்ஸதாம்
கேநோத்திஷ்டம் விஷமமஸிதாராவ்ருதமிதம். (7)

(பொருள்) ஏழைகளுக்கு தானம்கொடுத்து பிறகு அதைத்தானேசொல்லிக்கொள்ளாமல் மறைத்துக்கொள்ளுதலும், அதிதிகள் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டால் மிகுந்த பரபரப்புடன் எழுந்து அவர்களை எதிர் சென்றழைத்துவந்து அவர்களுக்குப் பூஜை நமஸ்காரம் முதலிய உபசாராதிகள் செய்து அவர்களை உயர்ந்ததோராசனத்திருத்தி அவர்களுடன் பிரியமாய் வசனித்திருந்து, இவ்விதம் தான் பெரியோர்களுக்குபசாரம்செய்த விஷயத்தை பெருமையாய் வெளியேதானே சொல்லிக்கொள்ளாமல் மௌனமாயிருத்தலும், அநேக ஜனங்களுக்கு மத்தியில் தானிருக்குங்கால் பிறரால் தனக்குச்செய்யப்பட்ட எள்ளளவு உபகாரத்தை மலையளவாகச்சொல்லி அவ்வுபகாரியைக் கொண்டாடுதலும், தனக்குக்கிடைத்துள்ள சம்பத்தால் கர்வங்கொள்ளாமையும், இதரர்களைப்பற்றிப் பேசுங்கால் அவர்களுக்கு நிந்தனையாக ஒருவார்த்தையேனும் கூறுமையும் ஆகிய இந்த மிகக்கஷ்டமான "அஸிதாரா" வ்ருதமானது நல்லோர்களுக்கு யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது?

இன்னும் வரும்

Ramachandra Iyer.

அஞ்ஞான குருவின்கதை.

22-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

வீராசாமி:— அடேதடிப்பசங்கா! ஒங்களேக் கேட்ட கேழ்விக்குப் பதில் சொல்லாமே எனக்கு யோசனையா சொல்றீங்கோ வந்த சங்கதியைச் சொல்ரியளா ஒங்களுக்கும் ஒதைவேணுமா?

சீடர்கள்:— நீ எங்கள் பேரில் கோபிக்கவேண்டாம். உன்னிடத்தில் நியாயத்தைச் சொன்னோம். இம்மாதிரி உன்னிடம் வேண்டிக் கொள்ளுவதற்கு காரணம் இந்த பிராமணன் எங்களுக்குகுரு, நாங்கள் அவருடைய சீடர்கள். இன்றையத்தினம் இவ்விடத்தில் ஸரஸ்வதி வரப்போகிறதாகவும் அவளிடம் சிலவரங்கள் வாங்கப்போவதாகவும் தனியாக இவிடம் வருவதற்கு பயந்து எங்களைத் துணைக்காக தன்கூடவே வரும்படி கட்டளையிட்டார். அவ்வாறு நாங்களும் கூடவே வந்தோம். இன்னேரம்வரையில் அவர் உத்திரவுப்படி சிறிது தூரத்திற்கப்பால் போய் உட்கார்ந்திருந்தோம் இங்குண்டான கூக்குரலேக்கேட்டு இவ்விடம்வந்தோம். அவர் இம்மாதரி பரிதாப நிலைமையிலிருப்பதைபற்றி எங்களுக்கு வருத்தமாகயிருப்பதினால் உன்னிடம் அவரை விட்டு விடும்படி தயவாகக் கேட்டதைத் தவிற வேறில்லை, என்றார்கள்.

இதைக் கேட்ட வீரசாமி பாம்பு போல்ச்சீறி அடேபாவிப்பசங்கா! ராசாபெண்ணே பெண்டாட்டியாக்கப் பாத்த இந்தப்பாவிப்பயல் குருவுக்கு நீங்களும் சீசாக்களா? நீங்களும் உசிரோடேயிருந்தாக்கி இன்னம் எத்தனே பொண்ணே இந்த மாதரி கெடுக்கப்போரீங்களோ? ஒங்க உசிரையும் இப்பவே போக்கிப் போடரேன்பாரு என்று சொல்லிக்கொண்டே அவர்கள் தலேக்கு நேராக தன்கையிலிருந்த தடியை ஓங்கினன். இதைக் கண்ட சீடர்கள் அறிவு கலங்கி நம்முடைய உயிருக்கும் சனியன்பிடித்துவிட்டான் யென்று பயந்து ஒரே ஓட்டமாக ஓடிவிட்டார்கள். ஓடிப்போகும்பொழுது சிற்சில சம்பாஷணை செய்து கொண்டேபோனார்கள்.

ரேகுபதி:— அடேசுந்தரம்! உன் கக்ஷிதான் ஜபித்தது.

சுந்தரம்:— ரெகுபதி! இந்தப் பாவிகுருவின் கெட்ட எண்ணத்தை பல தடவைகளிலும் கவனித்தே நான் அவ்வாறு சொன்னேனேயொழிய வேறில்லே, நீ உத்தம புருஷாளுக்குச் சொல்லுகிற நியாய மெல்லாம் இவர் விஷயத்துக்குப் பேசினுயே? பெட்டியினுள்ளிருந்த திருடன் சொன்னதை கவனித்தாயா? நம்முடைய ஞானகுருவின் நடத்தைகளேப் பார்! எவ்வளவு கேவலஸ்திதியிலிருக்கிறது.

கணபதி:— சுந்தரம்! இப்பேர்க்கொத்த குருவை நாம் அடைந்திருப்பதிலிருந்தும் நமக்கு கிடைக்கிற கவுருவத்தைப்பார்த்தாயா! உயிருக்கே ஆபத்துத்தான். மேலும் பிச்சை யெடுக்கப் போனுலும் இவர் நம்முடைய குருவென்று தெரிந்தால் அந்த ஊர்க்காரர் நமக்குத்தகுந்த ஸன்மானஞ்செய்து அக்கணமே உதைத்து ஊரைவிட்டு ஓட்டிவிடுவார்கள்.

ரேகுபதி:— கணபதீ! இனி நாம் செய்யவேண்டிய தென்ன?

கணபதி:— நாம் இப்பொழுதே அரசனிடம்போய் நடந்த விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும் அறிவிக்கவேண்டும். பின்பு நடக்கப்போவதைப் பற்றி நாம் கவலேப்படவேண்டாம்.

சுந்தரம்:— கணபதி! நீ சொல்லுவது சரிதான் ஆகிலும் அரசனுடைய குமாரத்தியை நம்முடைய குரு வியபசரிக்கக்கருதி கொலேயாளியிடம் சிக்கிக்கொண்டு இவ்வாறு நடுக்காட்டில் ஆபத்திலிருக்கிருரென்றும், ராஜகுமாரத்தியைக் காணவில்லேயென்றும், அரசனிடம் நேரில் நாம் எவ்வாறு சொல்லுவது யென்றுதான் யோசனே!

ரேகுபதி:— இதற்கு யோசித்தால் முடியுமா? நாம் இப்பொழுதே தெரிவித்தாலும் சிறிது அனுகூலம் பெறக்கூடும். சொல்லாமலே சும்மாயிருந்து விட்டால், இராஜகுமாரத்தியைத் தேடிப்பார்க்கவும் முடியாது. குருவின் பிராணாபாயத்திற்கும் ஸந்தேகமேயில்லே. இவ்வாறு ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷித்துக்கொண்டு ஊருக்குள்ப்போய்ச் சேர்ந்ததும் அரசனின் அரண்மனேயை நோக்கிச் சென்று அரண்மனே வாயலிற்காத்துக் கொண்டிருந்த சேவகர்களிடத்தில் தாங்கள் ஓர் அவசரகாரியத்தை அரசனிடம் தெரிவிக்க விரும்பி வந்திருப்பதாகவும் உடனே தங்களேப்பற்றி

அரசனிடம் தெரிவிக்கும்படிக்கும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கு சேவகர்கள் இன்னும் மஹாராஜா நித்திரைதெளிந்து படுக்கையிலிருந்தே எழுந்திருக்கமாட்டார் நீங்கள் அவசரப்படுவதினால் பயனில்லை, சற்று நேரம் பொருங்களென்று சொன்னார்கள். இதைக்கேட்ட சீடர்கள் சேவகர்களே! நாங்கள் அறிவிக்கவேண்டிய விஷயம் அரைநிமிஷமேனும் பொருக்கத்தக்கதன்று. இப்பொழுதே அரசனது அந்தப்புரஞ் சென்று அரசனை நித்திரையிலிருந்தும் எழுப்பி நமது குருவின் சீடர்கள் ஓர் அவசர விண்ணப்பஞ்செய்ய வாசலில் வந்து காத்திருக்கிறார்கள். விஷயம் வெகு அவசரமாம் என்று தெரிவியுங்கள்! உடனே அரசனும் அவ்வாறு அனுமதி கொடுப்பதில் தடையிராது அவ்வாறன்னியில் அதனால் அரசனின் கோபத்திற்கு நீங்கள் உட்படவேண்டி வந்தால் நாங்களந்த தண்டனைக்குள்ளாகிறதாக உங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்கிறோம் யென்றார்கள். இவ்வாறு சீடர்கள் வற்புறுத்துவதைப்பார்த்து ஒருவேளை ஏதேனும் அவசர காரியங்களாகயிருக்கலாம் இதைத் தெரிவிக்காமல் காலதாமதப் படுத்தினால் அதனால் ஏதேனும் கெடுதல் நேரிடும்பொழுது உடனே என் என்னிடம் அறிவிக்கவில்லை யென்று நாமும் அரசன் கோபத்திற்குள்ளாகும்படி நேரிடுமென்று நினைத்து அந்தப்புரத்தின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு மெதுவாக மகாராஜ்! என்று ஒருதரம் சொல்லவே. அரசனும் நித்திரை விட்டெழுந்திருக்கும் ஸமயமாகயிருந்தமையால், யாரங்கே! என்றுகேட்டார். சேவகர்கள் நமது அரண்மனை வாசலில் நமது குருஸ்வாமிகளின் சீடர்கள் ஸன்னிதானத்தில் ஏதோ ஓர் அவசர விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றும், அரைநிமிஷங்கூட பொறுக்கமுடியாதென்றும், ஸன்னிதானத்தில் உடன் தெரிவிக்கும்படி எங்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். உடன் அரசன் அவ்வாறு அவசரம் இப்பொழுது என்ன ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று தனக்குள்ளே சற்றுநேரம் யோசித்தும் ஒன்றும் புலப்படாமல் எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி அவர்களை இங்கு வரச்சொல்லுங்களென்று அரசன் கட்டளையிட்டார். சேவகர்களும் அவ்வாறே சீடர்களுக்கு அறிவித்து உள்ளே அரசனிடம் போகும்படி அனுமதிகொடுத்தார்கள். வெகுவிரைவில் சீடர்கள் அரசன் ஸமூகம் வந்ததும், அஞ்சலிஹஸ்தர்களாக மஹாராஜாவே! ஓர் விண்ணப்பம் என்றார்கள். அரசனும், அவர்களை பிரியமாக நோக்கி சீடர்காள்! அதிகாலை

யில் என்னிடம் வந்த அவசரமென்ன? உங்கள் குரு நம்மிடம் ஏதேனும் ஸமாசாரம் தெரிவிக்கும்படி உங்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்தனுப்பினரா? என்று வினவ அதைக்கேட்ட சீடர்கள் கை கால்கள் பதற நாக்கு குழறி பதிற் சொல்லமுடியாமல் தடுமாறுவதை அரசன் பார்த்து ஏன் பதில்ச் சொல்ல இவ்வாறு தடுமாறுகிறீர்கள்? நீங்கள் வாலிபர்களானதினுலும் இதற்குமுன் நமது சமுகத்தில் வந்திராததினுலும் மிதமிஞ்சிபயப்படு கிறீர்களென்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு பயப்படவேண்டாம்.தைரியமாக வந்த காரியத்தை தெரியப்படுத்துங்களென்று அரசன் தைரியப்படுத்தி யதைப்பார்த்து, சீடர்களுள் சிறிது மனத்துணிவுள்ளவனை ரெகுபதி கீழேவருமாறு அரசனிடம்சொல்லத்தொடங்கினன். மஹாபிரபுவே! ஸன் னிதானத்தில் உத்திரவாகிறபடி மஹாராஜாவை புதிதாகத் தெரிசித்து விண்ணப்பம் செய்வதினல் எங்களுக்கு இவ்வாறு தடுமாற்றம் உண்டா கவில்லை. ஆனல் நடந்திருக்கிற விஷயங்களை சமுகத்தில் எவ்வாறு தெரி யப்படுத்துகிறது? அந்த விஷயமான வருத்தத்தை ஸமுகத்தில் எவ்வாறு பொருக்க முடியும்? என்றதை நினைத்தே எங்கள் மனம் தடுமாறிற்று. அதாவது நேற்று இரவு சுமார் 10-மணிக்கு எங்கள் குரு நமது பட்ட ணத்துக்கு வடக்கேயுள்ள அடர்ந்த காட்டில் ஸரஸ்வதி வரப்போவதா கவும், அவருக்கு ஸங்கீத விஷயமாகவுள்ள பலஇரகசியங்களையும் அத்தேவி உபதேசம்பண்ணப் போவதாகவும், இரவில் காட்டுமார்க்கமாகத் தனியே போக பயமாகயிருப்பதால் நாங்களும் துணைக்காக கூடவேவரவேண்டு மென்றும் கட்டளையிட்டு எங்களையும் அழைத்துச்சென்ருர். நடுக்காட்டிற் போனவுடன் அவ்விடத்தில் ஓர் பெட்டியிருக்கக்கண்டு அதில் தேவியிருப் பதாகவும் அதனுள் தான் போயிருந்து வேண்டும் வரங்களைப்பெற்று வெளியே திரும்ப வருவதாகவும், அச்சமயத்தில் ஏதாவது தனக்கும் தேவிக்கும், விவாதங்கள் யேற்பட்டு அதனல் உறத்தசப்தம் கேழ்விப் பட்டபோதிலும், நாங்கள் பெட்டியின் கதவைத்திறந்து பார்க்கக்கூடா தென்றும் கட்டளையிட்டருளினர். அவ்வாறே நாங்கள் பக்கத்திலிருந்த ஓர் சிற்ருேடையினருகேபோய் உட்கார்ந்துகொண்டு சில சம்பாஷணைகள் செய்துகொண்டிருந்தோம். சுமார் 2 மணிநேரத்திற்கப்பால் பெலமான கூக் குரல்கேட்டது. அதைக் கவனிக்கையில் பெட்டியினுள் நமது குரு பெருந் துன்பமடைவதாகவும், அதைப் பொறுக்கமுடியாதவராக எங்களை உத

விக்கு அழைப்பதாகவும் அறிந்தோம். முன்னமே அவர் அவ்வாறு நேரிடினும் பெட்டியைத் திறந்துபார்க்கக்கூடாதென்று எங்களுக்கு கட்டளையிட்டிருந்தபோதிலும் அச்சமயம் அவர் படுந்துபரமான குரலை நாங்கள்கேட்டு எங்கள் மனம் சகியாதவர்களாக சமீபத்திற் சென்று மெதுவாகப்பெட்டியின் கதவைத்திறந்தோம். திறந்தநிமிஷமே அதினின்றும் பெரும் பூதம் போன்ற ஓர் திருட்டுத்தடியன் எங்களைப்பார்த்து ஓடிப்போகிறீர்களா? உங்கள் உயிரையும் மாய்த்துவிடட்டுமாவென்று கேட்டான் நாங்கள் அவனை ஏதோ ஓர் திருடனென்று நினைத்து மிகவும் நயவசனங்களால் இந்தக் கிழப்பிராமணனை இவ்வாறு ஏன் இம்சிக்கிறாய்? இவரிடம் பணங் காசு ஒன்றுமில்லையே வேறு பிரயாணிகள் யாரேனும் பொருளுடையோராக வருகிறவர்களைப்பார்த்து இவ்வாறு துன்பப்படுத்தினால் நீ ஏதேனும் லாபம் பெறலாம் இவரை விட்டுவிடுயென்று வேண்டிக்கொண்டோம். அதற்கொன்றும் அவன் சரியான விடை கூறாமல் இந்தப் பிராமணனுக்கு நீங்கள் யார்? யென்று வினவ நாங்கள் சீடர்களென்றோம். உடன் அவனுடைய கண்கள் சிவந்து சரீரம் நிமிர்ந்து உதடுகள் துடிக்க கையில் ஓர் பெருந்தடியைத்தூக்கி எங்கள் தலைக்குமேல் ஓங்கினவனாகி சிற்சில வார்த்தைகள் பகர்ந்தான். அதை மட்டிலும் சமூகத்தில்த் தெரிவிக்க இன்னும் நாவு தடுமாறுகிறது என்றான். உடனே அரசன் குருவுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தினாலுண்டான வருத்தமும் ஆனால் பெட்டியினுள் குருயிருக்கக்காரணமென்னவென்றதில் ஸந்தேகமுடையவனாகி அந்த விருத்தாந்தம் முழுமையும் தெரிந்துகொள்வதில் ஓர் பேராவலுள்ளவராகவும், ரெகுபதியைப் பார்த்து நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்! உள்ளது உள்ளபடி முழுமையும் ஒளியாமல்ச் சொல்லிவிடுயென்று பரபரப்பாக உத்திரவுகொடுத்தார் அதைக்கேட்ட ரகுபதி தைரியத்துடன் கீழேவருமாறு கூறுகின்றான். அந்த முரட்டுத்திருடன் எங்களைப்பார்த்து எங்கள் ராஜாவின் மகளைப் பெண்டாளவந்த இந்தப்பாவிப்பயல் குருவின் சீடர்களா நீங்கள்? உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம்நினைத்த இந்த மகாதுரோகியான குருவுக்கு நீங்கள் சீடர்களானால் உங்கள் யோக்கிதையும் அப்படித்தானிருக்கும். உங்கள் உயிரையும் இப்பொழுதே மாய்த்துவிடுகிறேனென்று தடியைத் தலையிற் போடும் சமயத்தில் வெகுவேகமாக நாங்கள் ஓடிவிட்டோம். குருவின் நிலைமையும் பிழைப்பது ஸந்தேகந்தான். அங்கு வேறு எவருமில்லை. திரு

டன் சொன்ன விருத்தாந்தத்தின் உண்மை எப்படியோ! எங்களுக்குத் தெரிந்தவரை இவ்வளவுதான் என்று சீடன் ரெகுபதி சொல்லிமுடிக்கவும், அரசனுனவன் குருசெய்திருக்கும் மித்திருபேதத்தையும், தன் அருமைக் குழந்தையிடம் நேரில் விசாரித்து உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் குருவின் வார்த்தையையே எதார்த்தமாக நம்பி மூடத்தனமாக தான் தன்னுடைய மகளுக்கு விதித்த தண்டனையையும், இவ்வாறு அருமையாகப் பெற்றெடுத்த மகா புத்திசாலியான குழந்தையை இழக்கத் தானே காரணமாக நேர்ந்ததற்கு தன்னுயிர் இனி புவியிலிருப்பதைவிட இறப்பதே மேலானதென்ற நினைப்புடையவனுகி மனது ஏங்கி சோகத்தில் மூழ்கினவனுகி "நான் மகா பாவியானேனே" என்ற ஒரே சொல்லுடன் ஸிம்மாதனத்திலிருந்தபடியே மூர்ச்சித்து வேரற்ற மரம்போல் சாய்ந்து விட்டான்.

இனி நமது ராஜகுமாரத்தி தாயம்மையின் கதியைக் கவனிப்போம்.

தாயம்மை:— கருப்பணே! இந்தக்காட்டில் வெகுதூரம் வந்தாகி விட்டதே! இன்னும் காளிகோவிலைக் காணவில்லையே! இந்த அர்த்தராத்திரியில் இன்னும் எவ்வளவு தூரம் போகவேண்டும்? பல மிருகங்களுடைய சப்தமும், இன்னும் பலவிதமான குரல்களும் கேட்கிறது. என் மனதுக்குண்டாகும் பயத்தினுல் ஒரு அடிகூட எடுத்துவைக்க முடியவில்லை.

கருப்பண்ணன்:— ஏனம்மா பயப்படுரீங்கோ? நான் கருப்பணன் இருக்கிறபோது உங்ககிட்டத்திலே என்ன வந்தாலும் உசிரைவச்சிட்டு லேசா போயிடுமா? ஒருமாதிரி அழுகுராப்போலே கூப்பிடுது பாத்தீங்களா? அதுதான் அழுகுண்ணிப்பேய்கள். இதெல்லாம் செத்த புணங்களை தின்னுபோட்டு சத்தம் போட்டுகிண்ணுதிரியுங்கோ. நம்ம மாரியாத்தா பெறப்பட்டு வந்தாங்கன்னு இந்தப் பேயெல்லாம் ஓட்டம்புடிச்சுடுங்கோ.

தாயம்மை:— அடே கருப்பணு! நான் உன்னை நம்பி கூடவந்ததற்கா எங்கேயோ பிசாசுக் கூட்டங்களிருக்கிற பக்கத்தில் கொண்டுவந்துவிட்டாய்? எனக்குண்டாகும் பயத்தினுல் நெஞ்சும் மார்பும் படபட

வென்று அடித்துக்கொள்ளுகிறதடா! என்உயிர் போய்விட்டாலும் கவலையில்லையே! இந்தமாதிரி துன்பத்தையனுபவிக்க ஈசன் என்தலையிலெழுதினனு? இம்மாதரி கஷ்டம் அனுபவிக்க ஓர் அரசனது குடும்பத்திலும் நான் ஜெனிக்கவேணுமோ?

கருப்பண்ணன்:— நீங்க ராசாத்தியம்மையாயிருக்கங்காட்டி இப்படி பதறறீங்கோ. எங்கவீட்டு பொம்மனுட்டி கொளுந்தயளெல்லாம் இந்த பேயுங்கூட விளேயாடுவாங்கோ. நீங்கபயப்படாமே எங்கூட சும்மா வாங்கோ அம்மா! எனக்கு மந்தரம்கூடப் போடத்தெரியும். திருநீரெடுத்துக் கிட்டுப்போட்டேன்னு எந்தப் பேயும் ஒட்டம் புடிச்சுப்புடும்.

தாயம்மை:— இதுதானு காளிகோவில்?

கருப்பண்ணன்:— இது காளிகோவிலில்லேங்கோ மாரியாத்தா தாயி கோவிலு.

தாயம்மை:— நான் கோவிலுக்குள்ளே போய் கதவை அடைத்துக் கொண்டு அரைமணிநேரமாவது நித்திரை செய்யவேணும். உள்ளே விளக்கு ஏதேனும் இருக்கிறதா? கதவைத்திறக்க முடியுமா?

கருப்பண்ணன்:— என்னம்மா இப்படி கேக்கிறீங்கோ? குருக்க வந்து தினம் ரவு பூசைபண்ணி விளக்குப்போட்டுப் போவாங்கோ. நாங்கயெல்லாம் பூசைக்கு வரிப்பணம் கொடுக்கல்லேயா? கதவு ஒட்டையிலே பாருங்கோ முணுமுணு முணுமுணு இன்னு விளக்கு வெளிச்சம் தெரியிது.

தாயம்மை:— அப்படிக்கானல் கதவை திறந்துவிடு.

கருப்பண்ணன்:— அம்மணீ! கதவை இந்த மரக்கொம்பைப்போட்டு திறந்து போட்டேன். சவுக்கமா உள்ளேபோயி கதவை அடச்சுக்கிட்டுப் படுத்து உறங்குங்கோ.

தாயம்மை:— அவ்வாறு கதவைத்திறந்து உள்நுழைந்ததும் தேவி ஸன்னிதானத்தண்டையிற்போய் கண்குளிர தரிசித்து தன்னுடைய துன்பம் முழுவதையும் அறிவித்து தன் மனக்கவலையை நீக்குமாறு

பிரார்த்தித்துவிட்டு பாதத்தில் அர்ச்சித்திருந்த வில்வம், குங்குமம், இவைகளையும் விபூதி பிரஸாதத்தையும் எடுத்து சிரஸிலும் நெற்றியிலும் தரித்துக்கொண்டு. வாசற் கதவினுட் புறத்திலுள்ள இரண்டு தாள்களையும் போட்டுவிட்டு அங்கு ஓர் பக்கத்தில் சயனித்துக்கொண்டாள். ராஜகுமாரத்தியாகயிருந்து அன்றிரவெல்லாம் நடுக்காட்டில் அவளடைந்திருக்கும் துன்பத்திற்கு சற்று அயர்ந்து நித்திரை செய்துவிட்டாள் என்று சொல்லவாவேண்டும்? இரவுசுமார் 4-மணிக்கு அந்தக்கோவிலின் மாரியாத்தாள் தேவியானவள் வனதேவதையாகையினால் வழக்கம்போல் தனது வனமுழுமையும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு கோவிலுக்குவந்ததும் கதவின்மேல் பாகத்திலுள்ள தாளைத்திறந்தும் கதவு திறக்கப்படாமையால் உள்ளே யாரிருக்கிறார்களென்று தாளின் துவாரத்துவழியாக உற்றுப்பார்க்கும்பொழுது ராஜகுமாரத்தியென்று தெரிந்து, தனது ஞானதிருஷ்டியால் இவள் இங்குவரக்காரணத்தையுந் தெரிந்துகொண்டாள். அப்பால் தேவி கதவைத் தட்டி கோவிலினுள்ப் படுத்திருக்கும் பெண்ணை நோக்கி உள்ளே படுத்திருப்பது யார்? கதவைத் திறவென்று கூப்பிட்டாள். உடனே ராஜகுமாரத்தி திடுக்கிட்டெழுந்து கண்ணை விழித்துப் பார்த்து பக்கத்தில் யாவருங் காணாமையால் இன்னுமொருமுறை சப்தத்தைக் கவனித்தாள். வெளிப்பக்கமிருந்து யாரோ கூப்பிடுவதாகத் தெரிந்தது.

தாயம்மை:— நீ யாரென்பதைத் தெரிவித்தால் பட்டிலும் கதவைத் திறப்பேன்.

தேவி:— நானிந்த கோவிலில் வசிக்கும் தேவதை. நானில்லாத சமயத்தில் இரவு நடுவேளையில் இந்த நடுகாட்டிலுள்ள எனது கோவிலினுள் தைரியமாக கதவைத்தாளிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவள் நீ யார்.? சீக்கிரம் தெரிவிக்கவேணும்!

இன்னும் வரும்

சிவஞானம்.

ஸமாசாரக் குறிப்பு.

ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலூகா ஏரலில் சுமார் 2 வருஷத்துக்கு முன்னால் யூனியன் சேர்மென் உத்தியோகமும் கிராமமுன்சீபு வேலையும் பார்த்து வந்த அருணாசல நாடாரென்பவர், ஜனங்களுக்கு உபகாரியாயும், சத்ய வந்தனாயும், குணசீலராயும் சுமார் 20,000 ரூபாய் பூஸ்திதியுடையவரா கவுமிருந்துவந்தார். அவர் இறக்கும்பொழுது வயது 28 அவருக்கு விஷ கடி மந்திரம் நன்றாய்த்தெரியும் அதனால் அவர் பிரக்யாதியடைந்ததுந்த விற தன்னிடத்தில் வயல் உழுது ஜீவனஞ்செய்துவந்த பள்ளி ஒருத் திக்கு விஷங்கடித்து திரேகமெங்கும் நமைச்சலுண்டாகி ரெம்பவும் கஷ்ட மடைந்துவந்ததைக்கண்டு, வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமைகளில் நம்மிடம் மந்திரம் ஜெபித்து ஜலம் உட்கொள்ளுவாயாகில் குணமாகும் என்று சொன்னார். அதன்படி செய்வதற்குமுன், ஷை யாருக்குத் திடீரென்று பேதிகண்டு இறந்து போய்விட்டார். அவரை ஏரலுக்கடுத்த மேல்புரம் திருவழுதிநாடான் விளையென்ற ஓர் சிற்றூரின் பக்கத்தில் தாம்பரபர்ணி நதியின் வடகரையோரமாயுள்ள சமாதிகளோடு ஷை யாரையும் சமாதி வைக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு சுமார் 10 தினங்கள் சென்றபின் முன் விஷந்தீண்டிய பள்ளிக்கு நோய் அதிகப்பட்டு துன்பம் பொறுக்கமுடியாமல் எஜமானனை நினைந்து அழுதனள். அன்றிரவு பள்ளிக்கு கனவில் சேர்மேனுடைய உருவம்போல்வந்து, உனக்குரிய வியாதிக்கு எனது சமாதுக்குழியின் பக்கமாயுள்ள மண்ணைக்கரைத்து சாப்பிட்டும், தேகமெங்கும் பூசியும் வருவாயாகில் விஷகடிநோய் தீர்ந்துவிடுமென்று சொன்னதாயும் பள்ளி யானவள் மறுதினமே நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சமாதை மூன்று தரம் சுற்றிவந்து சமாதியின் கால்பக்கமாயுள்ள மண்ணைக்கரைத்து சாப்பிட்டும் திரேகமெங்கும் பூசியும் வந்ததினால் விஷகடிநோய் தீர்ந்துபோய்விட்ட தாம்.

அதை அக்கம்பக்கமுள்ளவர்கள் கேட்டு அதுமுதல் வெள்ளி செவ் வாய்க் கிழமைகளில் ஜனங்கள் கும்பலாய்க்கூடி முன் பள்ளி செய்தமாதி

ரியே செய்துவந்தார்கள் வரவர ஜனங்களும் அதிகரித்தது. சேர்மேனு டைய குடும்பத்தார்கள் சமாதுவைத்த இடத்தில் செங்கல் சுண்ணும் பினுல் சமாதுகட்டி, வெள்ளியினுல் முகமும் செய்துவைத்து சுற்றிலும் இரும்புக்கம்பிகளால் அழிசெய்து ஷை யிடத்திற்கு அருணுசல ஈச்வரர் கோவில் யென்றும், சேர்மேன்கோவில் என்றும், இருவகைப்பெயர் கொடுத்து ஷை செலவுக்காகவும், பூஜைக்காகவும், உண்டியலும் வைத்தார்கள்.

அதன் பின்பு ஆடி, தை-மீ அமாவாசை முதலிய நாட்களில் சுமார் 10, 000 கணக்கான ஜனங்கள்கூடி அதில் 500 பெண்பிள்ளைகள் வரையிலும், பேயாடுவதும், குறிசொல்வதும் தவிற ஒருமாதம் வரைக்கும் அந்த இடத்திலேயே அனேகம் ஜனங்கள் வசனமுமிருக்கிறது.

ஒரு ஆடி-மீ அமாவாசைக்கு, ரூ 1000 மும், தை-மீ அமாவாசைக்கு ரூ 1000 மும், மற்றுங்காலங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு சராசரி ரூ 100 வரையிலும் உண்டியலும் கிடைக்கிறது. ஷை பணத்தை ஆடி, தை, அமாவாசைகளில், அலங்காரமான பந்தல்களுக்கும், வாணவேடிக்கைகளுக்கும் செலவுசெய்வதும் தவிற சமாதுப்பக்கத்தில் ஜனங்கள் பசனமிருக்கும்படிக்கு சுமார் 20 வீடுகள் வரையிலும் கெட்டியிருக்கிறுர்கள். மீதப்பணத்தை யென்ன செய்கிறுர்களென்பது தெரியவில்லை. இதுவிஷயமாக ஜெனங்களுக்குண்டான மிகுந்த நம்பிக்கையே இவ்வாறு வேலைசெய்கிறது உண்மையான நம்பிக்கையின் பெருமையை யாரால் அளவிடக்கூடும்?

*

* *